

- Dlaczego aktor wziął się za pisanie?

Krzysztof Czczot: Bo nie miałem co grać. Pomyślałem, że napiszę sobie, co bym chciał zagrać. Zacząłem 19 października, a skończyłem w styczniu. Ale po drodze ten bohater mi się wymknął, stał się dojrzały niż ja i uświadomiłem sobie, że jednak muszę pisać bardziej z pozycji obserwującego, niż być w środku.

- Jaką historię chciał Pan opisać?

Krzysztof Czczot: Rzecz o spotkaniu, o ludziach, którzy mimo szczyrych intencji gdzieś się mijają. Chciałem pokazać inne środowisko, niż zwykle pokazuje się w teatrze. Inteligencją, ludzi wyważonych emocjonalnie.

"Inwazja Barbarzyńców"
ep [Ewa Podgajna]
„Gazeta Wyborcza” - Szczecin nr 31
07-02-2005

ŚRODOWA
SCENA
STUDYJNA

Osiedle Teatralne 34, 31-948 Kraków
tel.: 012 68 02 100, fax: 012 68 02 155
teatr@ludowy.pl
www.ludowy.pl

scena pod ratuszem

Rynek Główny 1, tel.: 012 421 50 16
kasa czynna: wtorek - sobota, godz. 15.00 - 19.00
niedziela i święta 2 godz. przed spektaklem

Dyrektor: **Jacek Strama**
Przewodniczący Rady Artystycznej: **Jerzy Fedorowicz**
Kierownik muzyczny: Krzysztof Sz wajgier
Sekretarz literacki: Maria Klotzer
Koordynacja pracy artystycznej: Sylwia Salwińska
Katarzyna Siewiera-Szmytke
Promocja i reklama: Beata Strama, Ewa Zawalska
Jerzy Fedorowicz, Jr
Kierownik Biura Obsługi Widza: Włodzimierz Brodecki
Kierownik sceny: Katarzyna Kolanowska
Kierownik techniczny: Zenon Maciak
Oświetlenie: Tomasz Kapusta, Robert Kania
Akustyka: Dariusz Puk, Krzysztof Kuligowski
Brygadier sceny: Roman Sorbjan
Charakteryzacja: Krystyna Ryś
Garderobiana: Dorota Kurowska
Kierownik pracowni krawieckiej damskiej: Danuta Szkarłat
Kierownik pracowni krawieckiej męskiej: Zofia Maj
Prace modelatorskie i malarskie: Witold Krawczyk
Prace tapicerskie: Stanisław Kasprzyk
Prace ślusarskie: Edward Dyrda
Redakcja programu: Maria Klotzer

PRZYJACIELE TEATRU

PZU SA

Małopolska
Thier
Naturalna Woda Mineralna

PATRONI MEDIALNI

DZIENNIK POLSKI

KARNET
INFORMACJA I KULTURA

TEATR LUDOWY
50 LAT

ŚRODOWA
SCENA
STUDYJNA

cena pod ratuszem - Rynek Główny 1

Krzysztof Czczot
BAJZEL

KRZYSZTOF CZECZOT BAJZEL

Reżyseria

Piotr Jędrzejak

Scenografia

Marcin Chlanda

Muzyka

Dariusz Puk

Występują:

Cezary **Marcin Stec**

Antoni **Krzysztof Górecki**

Magda **Maja Barełkowska**

Ewa **Marta Kiełkowicz**

Patrycja **Aneta Wirzinkiewicz**

Głosy:

Katarzyna Kołanowska

Dominika Markuszewska

Piotr Jędrzejak

Marcin Kalisz

Tadeusz Łomnicki

Piotr Piecha

Krzysztof Czeczot – cztery lata temu ukończył z wyróżnieniem łódzką filmówkę. Rok później został aktorem Teatru Współczesnego w Szczecinie. Gra w teatrze (Aleks w "Litości Boga" Jeana Cau w reż. Jana Maciejowskiego), Teatrze Telewizji ("Toksyny" Krzysztofa Bizio w reż. Anny Augustynowicz), filmie (za rolę Dżefreja w filmie "Głośniej od bomb" Przemysława Wojcieszka otrzymał Grand Prix "Jantar 2001" na XX Międzynarodowym Festiwalu Filmów Fabularnych "Młodzi i kino" w Koszalinie).

Z aktorką, Izą Kałą, przygotował w Piwnicy przy Krypcie "Tlen" Iwana Wyrupajewa, którym zdobyli Grand Prix na V Ogólnopolskim Festiwalu Teatrów Niezależnych w Ostrowie Wielkopolskim oraz Offeusza – nagrodę dla spektaklu offowego na festiwalu Malta.

Jest autorem sztuki teatralnej Bajzel, która została zaprezentowana w formie scenicznego czytania na Inwazji Barbarzyńców (spotkania z młodą dramaturgią) organizowanej w Teatrze Współczesnym w Szczecinie.

DESTRUKTYWNOŚĆ

Ktokolwiek śledzi stosunki międzyludzkie na naszej społecznej scenie, nie może nie być pod wrażeniem rozmiarów panoszącej się wszędzie żądz niszczenia. Najczęściej nie jest ona uświadomiona, lecz bywa na różne sposoby racjonalizowana. Nie ma doprawdy takiego argumentu, którego by nie użyto dla uzasadnienia destruktywności. Miłość, obowiązek, sumienie, patriotyzm były i są pretekstem do niszczenia drugich albo samego siebie. (...) Istnieją tendencje destruktywne, które wynikają ze specyficznych

okoliczności jako reakcja na zagrożenie własnego lub cudzego życia i integralności albo na zagrożenie idei, z którymi człowiek się identyfikuje. Ten rodzaj destruktywności to naturalny i nieodłączny element afirmacji własnego życia.

... destruktywność jest ucieczką przed nie dającym się znieść uczuciem niemocy, gdyż dąży do usunięcia wszystkich obiektów, z którymi jednostka musiałaby się zmierzyć, lecz wobec olbrzymiej roli, jaką skłonności destruktywne odgrywają w ludzkim zachowaniu, interpretacja ta nie wydaje się być dostatecznym wytłumaczeniem; już same czynniki odosobnienia i beziły są odpowiedzialne za dwa inne źródła destruktywności: uczucia lęku i zablokowania życia. Co do lęku nie ma potrzeby rozwodzić się na ten temat. Każde zagrożenie witalnych (materialnych i emocjonalnych) interesów budzi lęk, a tendencje destruktywne są najpowszechniejszą reakcją na takie leki. Zagrożenie zawsze daje się sprowadzić do określonych osób i określonych okoliczności. Wtedy destruktywność zwraca się w stronę tych osób. Może to być również stały – acz niekoniecznie świadomy – lęk, zrodzony z równie stałego poczucia zagrożenia ze strony świata zewnętrznego. Ten rodzaj bezustannego lęku jest wynikiem sytuacji jednostki izolowanej i bezsilnej; stanowi on jeszcze jedno źródło potęgujące w niej ładunek destruktywności.

Innym ważnym efektem tej samej podstawowej sytuacji jest to, co nazwałem zablokowaniem życia. Izolowana i bezsilna jednostka jest zahamowana w realizacji swoich zmysłowych, emocjonalnych i intelektualnych możliwości. Brak jej wewnętrznego bezpieczeństwa i spontaniczności, które warunkują taką realizację. To wewnętrzne zahamowanie spotęgowane jest przez kulturowe tabu dotyczące przyjemności i szczęścia...

Erich Fromm „Ucieczka od wolności”